

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1250/2022
02.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Бабић Вишекруна, адвокат из ..., против туженог ЈП „Урбанизам“ са седиштем у Панчеву, чији је пуномоћник адвокат Јелена Младеновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4392/21 од 29.10.2021. године, у седници одржаној 02.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4392/21 од 29.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4392/21 од 29.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 777/19 од 17.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи исплати разлику неисплаћене зараде увећане за минули рад, доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на разлику обрачунатог минулог рада РФ ПИО, допринос за здравствено осигурање Републичком заводу за здравствено осигурање и доприносе за осигурање од незапослености Националној служби за запошљавање, све за период од 12.12.2016. године до 12.12.2019. године са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је ближе означено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка исплати 92.570,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 4392/21 од 29.10.2021. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду, а одбијен је и захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је

потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, ставом првим изреке, одлучено је о исплати неисплаћеног дела зараде увећане за минули рад, као и доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на разлику обрачунатог минулог рада, доприносе за здравствено осигурање и доприносе за осигурање од незапослености. О овом праву тужиље, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом тужиље указује. Наиме, схватање Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом тужиље указује изражено је у више одлука Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равносправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 13.12.2019. године. Вредност предмета спора побијана ревизијом износи 217.100,04 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**